

نظربازی

اجحاف، در ملک آقای شهردار!

ماجرا تلخ است؛ تلخ نه از این بابت که پیش از این چنین اتفاقی رخ واقعیت به خود نگرفته، بلکه تلخی ماجرا به این دلیل است که موجودی واسطه و بی هیچ نفع و سودی، از زمانی به بعد در بدنه سازمان‌ها و ادارات این کشور، به وجود آمده است و حالا دارد چنان اسارتی به خود می‌دهد که تخلف هم می‌کند و ازفضا تخلفش در قامت اجحاف به یکی از آسیب‌پذیرترین اقشار این جامعه توی بوق و کرنا می‌رود.

دیروز خبر آمده که پیمانکاران شهرداری تهران، حقوق کارگران فضای سبز را نه چنان که شاید پرداخت کرده‌اند و نه چنان که باید. آن‌طور که در این خبر آمده، تعدادی از پیمانکاران فضای سبز شهرداری تهران، نه‌تنها حقوق کارگران خود را به مقدار قانونی افزایش نداده‌اند، بلکه تازه همان حقوق سال گذشته را نیز با تاخیر پرداخت می‌کنند.

معضل کارگران بدون صدا و بلندگوی فضای سبز به این دلیل اهمیت دارد که نه‌تنها آنها جزء ضعیف‌ترین طبقات جامعه هستند، بلکه مشتی نمونه خروار از انواع اجحاف در حق کارگران‌اند که هیچ بعید نیست در دیگر شرکت‌های پیمانکاری نیز نمونه داشته باشد و مدیران چنین شرکت‌هایی به این دلیل که وضع اشتغال و مضطر بودن نیروی کار را می‌بینند، امر بر آنها مشتبه می‌شود که هر اقدامی را انجام دهند و در صورت اعتراض نیروی کار، او را با این جمله که «اگر اعتراض داری، خوش آمدی، راه باز و جاده دراز است» بدرقه کنند.

حالا عضو شورای شهر تهران در واکنش به عدم افزایش حقوق برخی کارگران فضای سبز در سال ۱۴۰۳ گفته است: ما گزارش‌هایی داریم مبنی بر اینکه پیمانکاران به‌ویژه در حوزه فضای سبز و حوزه مسامند موارد قانونی را رعایت نکرده و ما در هر دو حوزه کم‌کاری و عدم رعایت مقررات را از طرف پیمانکاران شاهد هستیم.

«ناصر امانی» عضو شورای اسلامی شهر تهران در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا در پاسخ به این سؤال که کارگران فضای سبز شهرداری با مشکلات بسیاری مواجه هستند و برخی از آنها همچنان حقوق سال گذشته را که هشت میلیون تومان بوده است، دریافت می‌کنند، آیا شورای شهر برای بهبود وضعیت کارگران اقدامی خواهد کرد و به این موضوع ورود می‌کند؟ گفت: البته شهرداری مدعی است حقوق ۱۵ میلیون تومانی پرداخت می‌کند. ما هم تعجب کردیم وقتی یکی از مدیران و معاونان شهردار مطرح کرد که قرار است از ابتدای امسال حقوق ۱۵ میلیون تومانی پرداخت کنیم. وی ادامه داد: ما گزارش‌هایی داریم مبنی بر اینکه پیمانکاران این موارد را رعایت نمی‌کنند، به‌ویژه در حوزه فضای سبز و حوزه پسماند و ما در هر دو حوزه کم‌کاری و عدم رعایت مقررات را از طرف پیمانکاران شاهد هستیم. چندین بار در صحن شورا در این زمینه تذکر داده شده است و بنده به عنوان مسئول کمیته تشکیلات و نیروی انسانی شورای اسلامی شهر تهران این موضوع را پیگیری کرده و نتیجه آن را در صحن شورا اعلام خواهم کرد. این عضو شورای شهر تهران با اشاره به عدم تشکیل فرآیند کارکردی در این دوره از شورا خاطرنشان کرد: این فرآیند در این دوره از شورا تشکیل نشد، اما به‌رحال بخش عمده‌ای از فعالیت‌هایی که در سطح شهر تهران می‌شود، بر عهده کارگران عزیز شهرداری تهران است. این افراد نیز عمدتاً از طریق پیمانکاران با شهرداری ارتباط دارند.

امانی تصریح کرد: یک زمانی در دوره‌ای که ما در شهرداری بودیم، برای تمام کارگران شهرداری حساب باز کرده بودیم و کارت بانکی شهر داشتند و حقوق آنها ماهانه به صورت مستقیم به حساب خودشان واریز می‌شد. متأسفانه بعد از این دوران این موضوع کنار گذاشته شد. البته شاید یکی از دلایلش این باشد که اکثر کارگرانی که در این حوزه کار می‌کنند از اتباع هستند و این افراد امکان افتتاح حساب در بانک شهر و بانک‌های دیگر را ندارند و ناچارند به صورت دستی از پیمانکار حقوق بگیرند و به همین دلیل ممکن است مشکلاتی برای آنها پیش بیاید.

وی افزود: اما برای کارگران ایرانی به راحتی می‌توان در بانک شهر یا هر بانک دیگری حساب باز کرد و حقوق به حساب آنها واریز شود. وضعیت کارگران مسئله‌ای است که ما باید حتماً آن را پیگیری و دنبال کنیم.

این عضو شورای شهر تهران در بخش دیگری از صحبت‌های خود در پاسخ به این سؤال که برخی از نیروهای حریم‌بان و شهریان گلایه دارند از اینکه شهرداری مناطق از آنها برای جمع‌آوری کتفی‌ها استفاده می‌کند و در صورتی که اقدام به این کار نکنند، سازمان پسماند از امتیاز مناطق کم خواهد کرد، آیا از نظر شورا این نوع جمع‌آوری باعث بروز مشکلات نمی‌شود؟ گفت: مأموریت نیروی حفاظت شهرداری تهران در ارتباط با انتظام‌بخشی به مسائل شهر تهران است و شهرداری این مأموریت، مأموریت یگان حفاظت شهرداری تهران است و ممکن است یگان حفاظت در راستای اقداماتش از برخی از مجموعه‌های وابسته به شرکت حریم‌بان و شهریان نیز استفاده کند، اما این مأموریت موقت است و بعد از یک مدت به پایان خواهد رسید. امانی تأکید کرد: وظیفه اصلی این نوع مأموریت‌ها بر عهده یگان حفاظت شهرداری تهران است. اگر نیاز به کمک داشته باشد به صورت مقطعی می‌تواند از زیرمجموعه‌های وابسته به خود به صورت مستقیم و غیرمستقیم استفاده کند، اما این کار وظیفه دائمی شرکت حریم‌بان و شهریان نیست. او در پاسخ به این سؤال که از وقتی که طرح جمع‌آوری کتفی‌ها شروع شده به نظر شما تغییری در وضعیت زباله‌گردی ایجاد شده است؟ گفت: بله واقعیت این است که اگرچه هنوز به طور کامل این موضوع حذف نشده است و همچنان موردی و انفرادی بعضاً افراد یا خودروهایی مرتبط با این موضوع را در سطح شهر می‌بینیم، اما به شکل گسترده مانند گذشته نیست و کاهش آن محسوس است. از ابتدای دهه ۷۰ قراردادهای کار آغاز شده و بعد سبک و سیاق آن تغییر کرد و تا امروز به دلیل وجود چنین رویه‌ای کارگران امنیت شغلی نداشته‌اند. در طول این مدت بارها و بارها هشدارهای کوچک و بزرگ کارگران و اتحادیه‌های کارگری اواسط دهه ۸۰ با رشد تقاضای کار برنگرت شد. درست از همان زمان که سایه قراردادهای سفید، یک‌ماهه و چندماهه بر بازار کار سنگینی کرد و امنیت شغلی از بازار کار رخت بریست تا امروز که با قراردادهای شرکتی، حجمی، طرحی و ۱۷ نوع قرارداد دیگر و با همراهی امپراتوری شرکت‌های تأمین نیرو، کارگر و کارمند را استثمار می‌کنند، حقوق نیروی کار به درستی پرداخت نشد. بارها قرار بر این شده تا بساط این نوع قراردادها جمع شود، اما هنوز این اتفاق نیفتاده است.

معمل سزای اهر، آبرنا

اهل صنعت از مشکلات صنعت ایرانی می‌گویند

کام تلخ تولید

حمیدرضا عظیمی

بخش را داریم مثلاً تورم مسکن یا تورم مواد خوراکی. حالا سؤال این است که در این ۵۲ درصد تورم کلی، چند درصد تورم صنعت است؟ علاوه بر آن شما در شرایطی زندگی می‌کنید که وقتی شب می‌خوابید و صبح بلند می‌شوید، ارزش پول ملی کاهش پیدا کرده است و من صنعتگر چه کاری می‌توانم انجام دهم تا بتوانم دوام بیاورم. ما به‌عنوان صنعتگر دلهره‌ها و استرس‌های عجیبی را تحمل می‌کنیم. مهندس می‌گفت: اگر فکر کرده‌اید فقدان ثبات همین‌جا تمام شده، باز هم اشتباه کرده‌اید. شما وضع اقتصادی‌تان هم ثبات ندارد؛ یعنی در چنین شرایطی حساب سود و زیان هم‌خوان نیست. چطور؟ عرض می‌کنم، شما مواد اولیه می‌خرید و محصولی را تولید می‌کنید و با سود آن را راهی بازار می‌کنید. این چرخه ادامه دارد. دوباره باید مواد اولیه بخرید و جایگزین مواد مصرف‌شده کنید. اتفاقی که اینجا می‌افتد، یکی از نوادر است. شما برای جایگزین‌کردن مواد اولیه، واقعا نمی‌دانید قرار است چه رخ بدهد. من مواد سیلیکونی وارد کرده‌ام، چه اتفاقی می‌افتد؟ افزایش قیمت مواد اولیه این‌طور است که وقتی کالای قبلی را فروخته‌ای و سودی هم کسب کرده‌ای، حالا با همان پول باید مواد اولیه‌ای را خریداری کنی که شاید در زمان کوتاه با یک دور گردش مالی، سود حاصل کفاف افزایش قیمت سرجمع مواد اولیه مصرفی را ندهد. حالا به نظر شما، در کشوری که این‌طور زندگی می‌کنیم، برای صنعت چه امیدی وجود دارد؟

مقصوداگرگیا اقتصادی

داستان تولید و تجارت در این سرزمین، داستان پیچیده‌ای است؛ عوایی تاریخی بین این دو وجود دارد که بعید است به این زودی‌ها مسئله حل شود، اما آقای حسین‌پور دمی به انصاف به بازدم رساند. او خاطره‌ای را تعریف کرد که موضوعی درخور توجه است. می‌گفت: همین چندی پیش در ایران‌کالا مصاحبه داشتم. مصاحبه‌کننده آن روز در خلال گفت‌وگو، شروع به انتقاد بسیار تند از کسانی کرد که حاضر نیتند سرمایه‌های خود را وارد چرخه تولید کنند. دامن به آنها انگ می‌زد که اینها این‌طور و آن‌طور هستند، اینها زندگی لاکچری دارند و پورشه سوارند و باید به فکر کشور خودشان هم باشند و چرا نباید پول‌هایشان را به حوزه تولید بیاورند؟ بحث من با او این بود که چرا دائم آنها را متهم می‌کنید؟ چرا دائم به آنها انگ می‌زنید؟ در کشوری که شب می‌خوابید و صبح دلار هزارو ۲۲۶ تومانی، کسی هزارو ۶۰۰ تومان می‌شود، خیلی دشوار است که کسی بخواهد در صنعت و تولید سرمایه‌گذاری کند. چرا شما نمی‌روید بقیه مدیرانی را بگیرید که این وضع را به وجود آورده‌اند؟ معلوم است که در چنین وضعی، کار آنها عقلانی‌تر است. وقتی من ماشین پورشه می‌خرم با ۲۰ میلیارد تومان و بعد از مدت کوتاهی می‌فروشم ۲۵ میلیارد تومان، معلوم است که نباید او را سرزنش کرد. باید سراغ انتهایی رفت که این آدم‌ها را به آن سمت سوق داده‌اند. ما باید بدانیم هر انسانی عرق ملی دارد. عرق نوع‌دوستی دارد اما هرکدام از انسان‌ها تا یک جایی حاضرند برای این خصوصیات بها بدهند. من بارها وقتی با اکثر بچه‌های شرکت صحبت می‌کنم، این را می‌گویم که اگر فقط دفتر شرکت را بفروشم، تا آخرین روز زندگی‌ام کفایت دارم. من الان ۷۰ساله هستم و تا ۹۰سالگی مگر چقدر منابع مالی نیاز دارم؟ اما سؤال این دیگران است (بحث تعریف از خودم نیست)، چه چیزی باعث روشن کنم...».

معمل سزای اهر، آبرنا

خبر

زنان کمتر بازنشستگی می‌گیرند

شرق: کارگران زن بعد از بازنشستگی مشمول برخی مزایای مزدی نمی‌شوند. این در حالی است که در زمان اشتغال مانند مردان کارگر حق بیمه به صندوق تأمین اجتماعی واریز کرده‌اند. احمدی، یک بازنشسته خانم که در یک شرکت تولیدی زنجان کار می‌کرده و درحال‌حاضر چند سالی است بازنشسته شده، با بیان این مطلب، «از تبعیض جنسیتی حاکم در نظام پرداخت تأمین اجتماعی» انتقاد کرد. او به ایلنا گفت: زمانی که ما خانم‌ها شاغل بودیم، تفاوتی با آقایان در زمینه کسورات بیمه نداشتیم. چرا الان ما زنان بازنشسته نباید مزایایی مثل عالنه‌مندی و حق اولاد داشته باشیم؟ چرا این مزایای مزدی که حق مسلم ماست، از ما دریغ می‌شود؟ این بازنشسته تأمین اجتماعی اضافه کرد: سؤال این است که آیا از ما کمتر از مردان حق بیمه کسر می‌شد؟ مگر در پرداخت حق بیمه و مالیات با آقایان برابر نبودیم؟ احمدی با بیان اینکه زمان اشتغال مانند مردان کار کردیم و حق بیمه دادیم، افزود: مگر نباید هر نوع تبعیض در پرداخت دستمزد لغو‌شود؛ بسیاری از زنان بازنشسته سرپرست خانوار هستند اما حق اولاد نمی‌گیرند. به اعتقاد این خانم بازنشسته، نظام پرداخت تأمین اجتماعی بر اساس تبعیض تنظیم شده است: تبعیض در نظام پرداخت سازمان رخنه کرده، حقوق کارکنان سازمان تأمین اجتماعی با ما که سرمایه‌گذار اصلی صندوق هستیم، تفاوت بسیار دارد؛ حقوق مردان بازنشسته از زنان بازنشسته و مستمری‌نگیر بیشتر است....

یک خواسته از مجلس دوازدهم

رئیس کانون عالی کارمندان بازنشسته مشمول قانون تأمین اجتماعی گفت: در صورت ترمیم حقوق بازنشستگان با ضرب عددی یکسان و برابر با درصد افزایش نرخ تورم هرساله و عدم تقسیم‌بندی بازنشستگان به دو گروه و عدم تبعیض علیه بازنشستگان بیمه‌پرداز دیگر سطوح دیگر نیزای به متناسب‌سازی نبود. عباسعلی سلطانی‌کیا، رئیس کانون عالی کارمندان بازنشسته مشمول قانون تأمین اجتماعی، با اشاره به درخواست اصلاح مصوبه متناسب‌سازی مستمری بازنشستگان مشمول قانون تأمین اجتماعی از مجلس دوازدهم گفت: این درخواست با پیشنهاد اصلاحی جزء ۲ بند الحاقی ۲ ماده ۲۹ لایحه برنامه هفتم توسعه همراه بود، به خاطر اینکه برخلاف ماده ۷۷ قانون تأمین اجتماعی است و حقوق قانونی و مکتسبه هر فرد بازنشسته مجدداً و به میزان ۱۰ درصد بیشتر کاهش می‌یابد. او به ایلنا گفت: اولین مستمری بازنشستگی مشمول قانون تأمین اجتماعی هر فرد بازنشسته مشمول، مطابق ماده ۷۷ قانون دائمی تأمین اجتماعی، برابر متوسط دستمزد مشمول بیمه‌پرداز در سال آخر اشتغال تعیین شده و کاهش می‌یابد و هر فرد بازنشسته دارای ضریبی نسبت به حداقل حقوق دستمزد سال برقراری مستمری است. سلطانی‌کیا تأکید کرد: برای حفظ قدرت خرید اولین مستمری بازنشستگی باید مطابق ماده ۹۶ قانون تأمین اجتماعی هرساله و در تمام دوران بازنشستگی و مستمری‌بگیری، برابر سرافتم تامین افزایش هزینه‌های زندگی و نرخ تورم افزایش یابد. اما به نادرستی از ۱۸ سال اخیر درصد ترمیم حقوق بازنشستگان مشمول قانون تأمین اجتماعی کمتر از میزان درصد افزایش هزینه‌های زندگی و نرخ تورم بوده است که موضوع متناسب‌سازی برای جریان این عقب‌ماندگی باید باشد. رئیس کانون عالی کارمندان بازنشسته مشمول قانون تأمین اجتماعی افزود: لازم به توضیح است که در ۱۸ سال اخیر، استقلال نسبی سازمان تأمین اجتماعی نادیده گرفته شده و شاهد مداخله عوامل مداخله‌گر و بازدارنده در امور سازمان تأمین اجتماعی هستیم که موجب کاهش عملکرد و ایجاد تبعات منفی برای سازمان شده است. سلطانی‌کیا گفت: رویه غیرقانونی ترمیم حقوق بازنشستگان مشمول به روش پلکانی معکوس، بدون رعایت محاسبات اکچونری و حسابداری بیمه‌ای و بدون توجه به میزان مشارکت بازنشستگان در بیمه‌پردازی

اصلاً کف خیابان و جامعه از این خبرها نیست. عموم مردم تمام تلاش خود را به کار می‌بندند تا بتوانند تانی به کف آرند و به غفلت نخورند. اگر هم این وسط به قول قدیمی‌ها یک قران دوزاری کنار و گوشه جمع کرده باشند، درصد این هستند که با خرید دلار یا طلا یا هر کالای دیگر، بتوانند ارزش پس‌انداز خود را حفظ کنند. این در بسیاری از موارد پیش‌پیشنهاد عقلایی اهلی دولت هم بوده است. کلویی از حرف‌های رضا اکابیان یاد دارد که می‌گوید در سال فلان ۵۰ میلیون تومان پول داشتم و از یک دوستی در فلان وزارتخانه اقتصادی به‌عنوان مشاور پرسیدم با این‌پول چه کنم و او گفت که آن را به ارز یا طلا تبدیل کنم و بعد کلی انتقاد می‌کند که خود دولتی‌ها ما را به این سمت سوق می‌دهند. خلاصه اینکه تا پایه‌های فرهنگی اقتصاد مبتنی بر مرگ‌انگیزان دگرگون نشود، باید فاتحه‌ای بلند بگریز تولید در این ملک خواند. بزرگراه چمران را به سمت جنوب تخته‌گاز می‌رویم و هنوز صدای چمران با همان لحن خاص خودش توی ذهنم دارد زمزمه می‌کند: «من مسئولیت تام دارم که در مقابل شداید و بلایا بایستم، تمام ناراحتی‌ها را تحمل کنم و رنج‌ها را بپذیرم، مانند شمع بسوزم و راه را برای دیگران روشن کنم...».